

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2011 r.

DOLiS/DEC-324/11

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani A.F., na przetwarzanie zgromadzonych na użytkowanym przez nią komputerze służbowym jej danych osobowych przez D Organizację Turystyczną,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A.F. (zwanej dalej Skarżącą) na przetwarzanie zgromadzonych na użytkowanym przez nią komputerze służbowym jej danych osobowych przez D Organizację Turystyczną (zwaną dalej DOT). W przedmiotowym piśmie Skarżąca wskazała, iż w dniu [...] czerwca 2010 r. DOT wypowiedziała jej umowę o pracę z jednoczesnym zwolnieniem z obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia, a także z nakazem opuszczenia stanowiska pracy. Wskazała ponadto, iż uniemożliwiono jej zgranie z wykorzystywanego laptopa służbowego, co do którego odmówiła podania hasła zabezpieczającego, cyt. „prywatnych danych w tym:

prywatnych zdjęć, prywatnych i tajnych numerów kont bankowych, haseł do skrytek bankowych, dokumentów finansowych, umów, dokumentów osobistych, a także danych medycznych.” W związku z powyższym Skarżąca zwróciła się do DOT o zwrot ww. prywatnych dokumentów przechowywanych na służbowym komputerze, który pozostawiła na stanowisku pracy, w odpowiedzi na co otrzymała informację, z której wynikało, iż cyt. „nie znane mi osoby trzecie, nieznana firma znalazła się już w posiadaniu moich prywatnych danych (ze względu na przełamanie zabezpieczeń – hasła) i może posiadać ich kopie, nie znam także sposobu zabezpieczenia tych danych i laptopa (...)”. Wobec powyższego Skarżąca wniosła do Generalnego Inspektora o nakazanie DOT usunięcia jej cyt. „prywatnych dokumentów, folderów i innych informacji zawartych na dysku twardym użytkowanego przez mnie laptopa marki Samsung, który pozostawiłam na stanowisku pracy w Biurze DOT oraz ze wszystkich innych nośników, na które moje dane były zgrywane po przełamaniu hasła na moim służbowym laptopie, (...) orzeczenie o nielegalnym udostępnieniu moich danych przez Dyrektora Biura DOT R. P. osobom i podmiotom trzecim” oraz o przeprowadzenie postępowania kontrolnego w celu zbadania okoliczności braku należytego zabezpieczenia jej danych osobowych zgromadzonych na laptopie służbowym przed dostępem osób trzecich.

Pismami z dnia [...] września 2010 r. oraz [...] października 2010 r. DOT wyjaśniła, iż laptop, na którym Skarżąca przechowywała swoje prywatne pliki stanowi własność DOT, a Skarżąca opuszczając stanowisko pracy pozostawiła komputer zabezpieczony hasłem, którego podania odmówiła. W celu zdjęcia blokady hasła oraz sporządzenia listy plików znajdujących się na komputerze, a w konsekwencji ustalenia, które pliki stanowią prywatną własność Skarżącej i podlegają zwrotowi na jej rzecz, przekazano komputer specjalistycznej firmie z zastrzeżeniem o poufności danych i nie otwierania plików znajdujących się na laptopie. Z załączonego protokołu przekazania sprzętu do serwisu wynika, iż komputer przekazano E Sp. z o.o. w dniu [...] czerwca 2010 r. w celu likwidacji hasła i wydrukowania listy plików. Wyjaśniono również, iż ww. spółka nie miała dostępu do danych osobowych Skarżącej, bowiem jedynie dokonano odblokowania laptopa i sporządzono listę plików, bez dostępu do danych osobowych Skarżącej. Wskazano ponadto, iż w dniu [...] czerwca 2010 r. powołano komisję ds. likwidacji danych z komputera służbowego użytkowanego przez Skarżącą, której członków zobowiązano do zachowania w tajemnicy wszelkich danych osobowych Skarżącej, zawartych w jej prywatnych plikach, a do których członkowie tej komisji mogliby mieć dostęp. O powyższym poinformowano Skarżącą oraz poproszono o wskazanie listy plików zawierających jej dane osobowe i będących jej własnością. Wszystkie pliki uznane za własność Skarżącej zostały skopiowane na dysk zewnętrzny, celem przekazania Skarżącej. W dniu [...] sierpnia 201 r. przekazano protokołem prywatne pliki zawierające dane osobowe Skarżącej, a ich oryginały – bez otwierania ich zawartości - znajdujące się na nośnikach należących do DOT zostały skasowane.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W doktrynie wskazuje się, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

Przedmiotem niniejszej sprawy jest przetwarzanie przez DOT danych osobowych Skarżącej zgromadzonych na użytkowanym przez nią komputerze służbowym i w tym zakresie – zgodnie z wnioskiem Skarżącej – organ przeprowadził postępowanie wyjaśniające. Zatem bezpodstawne są zarzuty Skarżącej podniesione przez nią w piśmie z dnia [...] grudnia 2010 r. W szczególności Skarżąca nie przedstawiła żadnych dowodów, z których wynikałoby, iż DOT w dalszym ciągu przetwarza jej dane osobowe zawarte w przedmiotowych plikach będących własnością prywatną Skarżącej lub też, że nieuprawnione osoby mają do nich dostęp. Ponadto, nie potwierdziły się jej zarzuty, iż pracownicy E Sp. z o.o., której przekazano laptopa celem usunięcia hasła i sporządzenia listy plików zapoznali się z danymi osobowymi Skarżącej. W toku niniejszego postępowania ustalono natomiast, iż wszelkie pliki zawierające dane osobowe Skarżącej i będące jej własnością, a znajdujące się na służbowym laptopie Skarżącej, zostały usunięte zarówno z tego laptopa, jak i wszystkich nośników należących do DOT. Wobec powyższego stwierdzić należy, że przestał istnieć przedmiot postępowania prowadzonego w tej sprawie.

W tym miejscu, dla poparcia zaprezentowanej argumentacji uzasadniającej niniejsze rozstrzygnięcie, warto powołać orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrok z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00) w uzasadnieniu którego Sąd ten stwierdził, że „(...) skoro w toku prowadzonego (...) postępowania administracyjnego zniesiony został stan naruszenia prawa, którego miało dotyczyć rozstrzygnięcie, to postępowanie stało się bezprzedmiotowe. W świetle przepisu art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych], wszczęte przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej postępowanie dotyczące naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych może zakończyć się tylko wydanie decyzji administracyjnej nakazującej administratorowi danych przywrócić stan zgodnego z prawem, a w

szczegółności: usunięcie uchybień, uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnianie danych osobowych, zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane, wstrzymanie przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, usunięcie danych osobowych. W stanie faktycznym rozpatrywanej sprawy żadna taka decyzja wydana być nie mogła, gdyż stan naruszenia został wcześniej przywrócony do stanu zgodnego z prawem.”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).